

матеріалу. Потрібно змінити не тільки суму знань, а також способи вивчення нового.

Викладачі спрямовують свої зусилля не тільки на викладення матеріалу, а й у формуванні у студентів самостійності та здатності до самоорганізації; вміння відстоювати свої права, готовності до співпраці; розвиток здатності до творчої діяльності, толерантності, терпимості до чужої думки, вміння вести діалог, шукати і знаходити компроміси; розвиток ініціативності, вміння кооперуватися з іншими, працювати в групі та спільно навчатися, вміння оцінювати явища, переконувати, вміння розв'язувати проблеми, планувати, самостійно вчитися, а отже, здобувати й опрацьовувати інформацію; вміння використовувати отримані знання у житті.

На перших курсах всіх факультетів викладається курс «Інформатика та комп'ютерна техніка» і кожний студент відповідно програми отримує базові знання для застосування їх надалі. Залежно від спеціальності, яку обрав студент, повинні формуватись лекційні та практичні завдання з курсу інформатики. Для досконалішого формування системи знань потрібно приділяти увагу покращанню мотивації студентів до роботи. Практичні завдання повинні бути побудовані на ситуативних задачах щодо фаху, щоб спонукати студентів до індивідуалізації вирішення цих завдань, що в майбутньому додасть впевненості у роботі за обраною спеціальністю. В умовах масової комп'ютеризації облікових, науково-технічних та технологічних процесів, у практичних завданнях повинна бути присутньою специфіка спеціальності, у зв'язку з цим у студентів формуються практичні навички щодо своєї спеціальності, а також вибір, впровадження та експлуатація інформаційних систем у різних сферах нашого життя на основі розрахунків, аналізу, оцінки і різних показників.

*О. О. Максименко, старш. викл.,
кафедра іноземних мов фінансово-економічного ф-ту*

ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЯ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У КОНТЕКСТІ ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНОГО ПІДХОДУ

Сучасні погляди на навчання дозволяють стверджувати, що закономірності навчання мов — категорія педагогічна, закономірності її засвоєння — психологічна, закономірності мови — лінгвістична, всі вони тісно пов'язані між собою.

Педагогічні реалії визнання особистості центром навчального процесу висувують вимоги до методів та підходів до навчання іноземних мов, впливаючи на їх еволюцію в умовах інтенсивного розвитку суспільства.

Враховуючи зазначене, індивідуальні особливості людини стають визначальним фактором для планування подальшого навчання та розвитку особистості. Інструментом досягнення поставлених цілей та завдань є особистісно-орієнтований підхід, за умов застосування якого поетапно з набуттям знань, умінь, навичок трансформуються складові особистості.

Процес індивідуалізації охоплює всі аспекти діяльності та етапи навчання іноземних мов.

Спільне планування та обговорення навчальної програми (принаймні у тих випадках, коли це можливо) передбачає врахування досвіду, інтересів та перспектив студента. Узгодженість між спланованою та реальною навчальною програмою показує врахування його потреб, що акцентує особистісне значення предмету та прозору понятійну схему, стане реальним внеском до процесу навчання й позитивно впливатиме на об'єкт навчання. Процес обговорення має на меті об'єднання досвіду та сподівань учасників у зведену навчальну ціль.

Потреби та бажання обох сторін, задіяних у процесі, повинні дбайливо розглядатися, оскільки вони є базою запровадження відібраного матеріалу та методів, стратегій. Аналіз потреб необхідний для постійної перевірки та корекції кроків для досягнення мети — дослідження спільних цілей у співробітництві (спільні цілі за обставин).

Досягнення студента, відповідно, набувають нових аспектів у системі «суть навчання та результат»: оцінка у спільному обговоренні та рефлексія. Система оцінювання у цьому контексті є багатогранною та включає індивідуальний підхід і самооцінювання.

Важливою складовою процесу становлять опанування навчальних стратегій, самостійність, спрямована на автономію та навички співробітництва.

Навчання зорієнтоване на студента, навчання не є механічним вивченням — співпраця студента та викладача переорієнтовує на нову колегіальну культуру відносин, а відповідальність за навчання повинна бути покладена на студента як кінцева мета розвитку особистості та опанування мови, що має бути досягнута.